

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Młodziwcy Uniwersytety Matematyczne

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

---

**Program zajęć rozszerzających z matematyki
ramach projektu „Młodziwcy Uniwersytety Matematyczne”
na okres od 01.12.2010r. do 30.06.2013r
w III Liceum Ogólnokształcącym im. C. K. Norwida
w Zamościu**

I. WSTĘP

Program zajęć rozszerzających z matematyki realizowany w ramach projektu „Młodzieżowe Uniwersytety Matematyczne” adresowany jest do uczniów zainteresowanych matematyką i uzdolnionych matematycznie. Realizacja tego programu zaplanowana jest na trzy lata od roku szkolnego 2010/2011 do 2012/2013 w wymiarze 48 godzin lekcyjnych w każdym roku szkolnym. Rekrutacja młodzieży do projektu odbyła się w oparciu o analizę wyników egzaminu gimnazjalnego i deklaracje uczniów o chęci uczestnictwa w zajęciach rozszerzających wiedzę z matematyki.

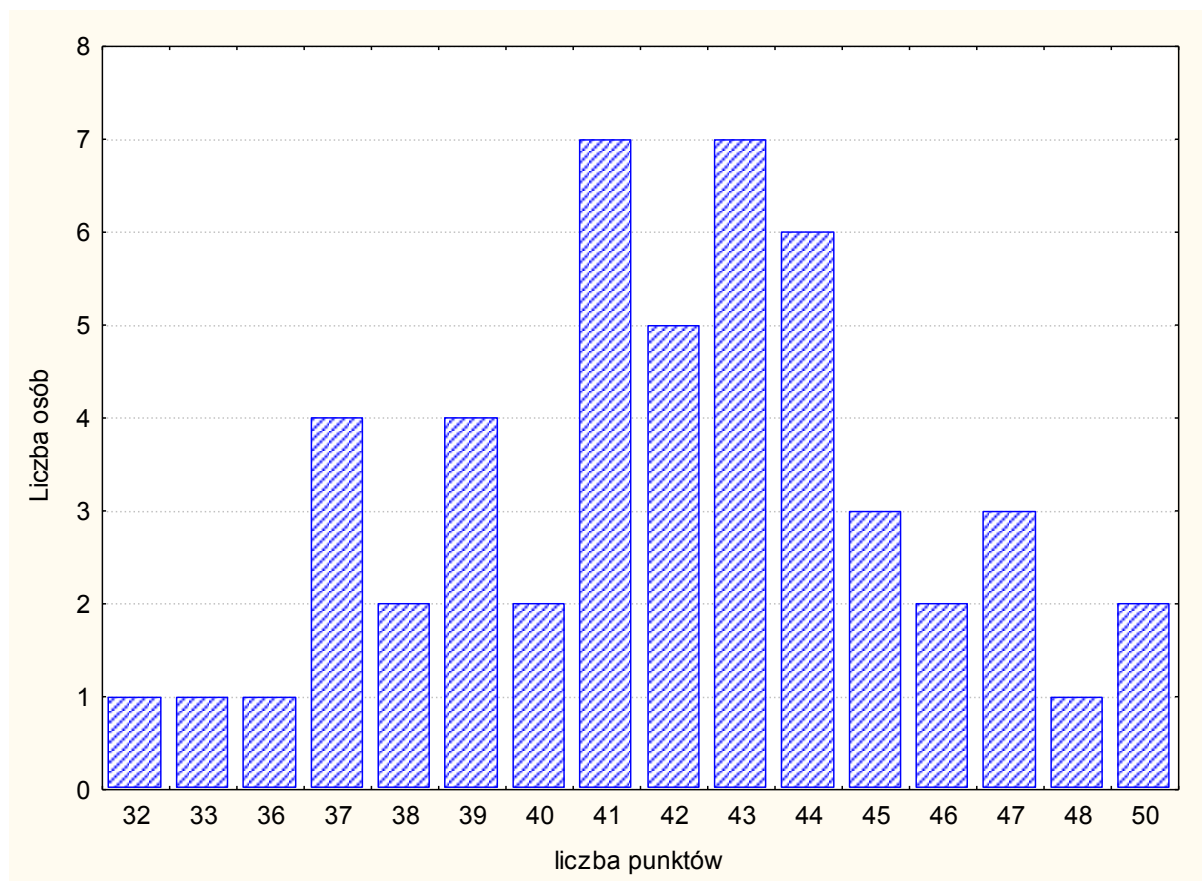
Statystyczny uczeń klasy trzeciej gimnazjum z województwa lubelskiego rozwiązujący arkusz standardowy uzyskał na egzaminie gimnazjalnym w części matematyczno-przyrodniczej 23,85 punktu, co stanowi 47,70% punktów możliwych do uzyskania. Środkowy uczeń rozkładu uporządkowanego rosnąco uzyskał 23 punkty (mediana). Najczęstszy wynik (modalna) to 19 punktów. Najniższy wynik na egzaminie to 1 punkt, a najwyższy to 50 punktów.

W rekrutacji do zajęć rozszerzających w ramach projektu „Młodzieżowe Uniwersytety Matematyczne” w III Liceum Ogólnokształcącym im. C. K. Norwida w Zamościu wzięło udział 51 osób. Uczniowie ci uzyskali na egzaminie gimnazjalnym w części matematyczno-przyrodniczej średnio 41,94 punktu, co stanowi 83,88% punktów możliwych do uzyskania. Jest to wynik znacznie wyższy od wyniku województwa lubelskiego. Środkowy uczeń rozkładu uporządkowanego rosnąco uzyskał 42 punkty (mediana). Najniższy wynik na egzaminie to 32 punktów, a najwyższy to 50 punktów.

Tabela 1. Podstawowe miary statystyczne dotyczące części matematyczno-przyrodniczej egzaminu gimnazjalnego.

Podstawowe miary statystyczne	Województwo lubelskie		III Liceum Ogólnokształcące w Zamościu	
	punkty	procent	punkty	procent
Średni wynik	23,85	47,70	41,94	83,88
Mediana	23	46	42	84
Wynik najniższy	1	2	32	64
Wynik najwyższy	50	100	50	100
Odchylenie standardowe	9,59	19,19	3,82	7,64

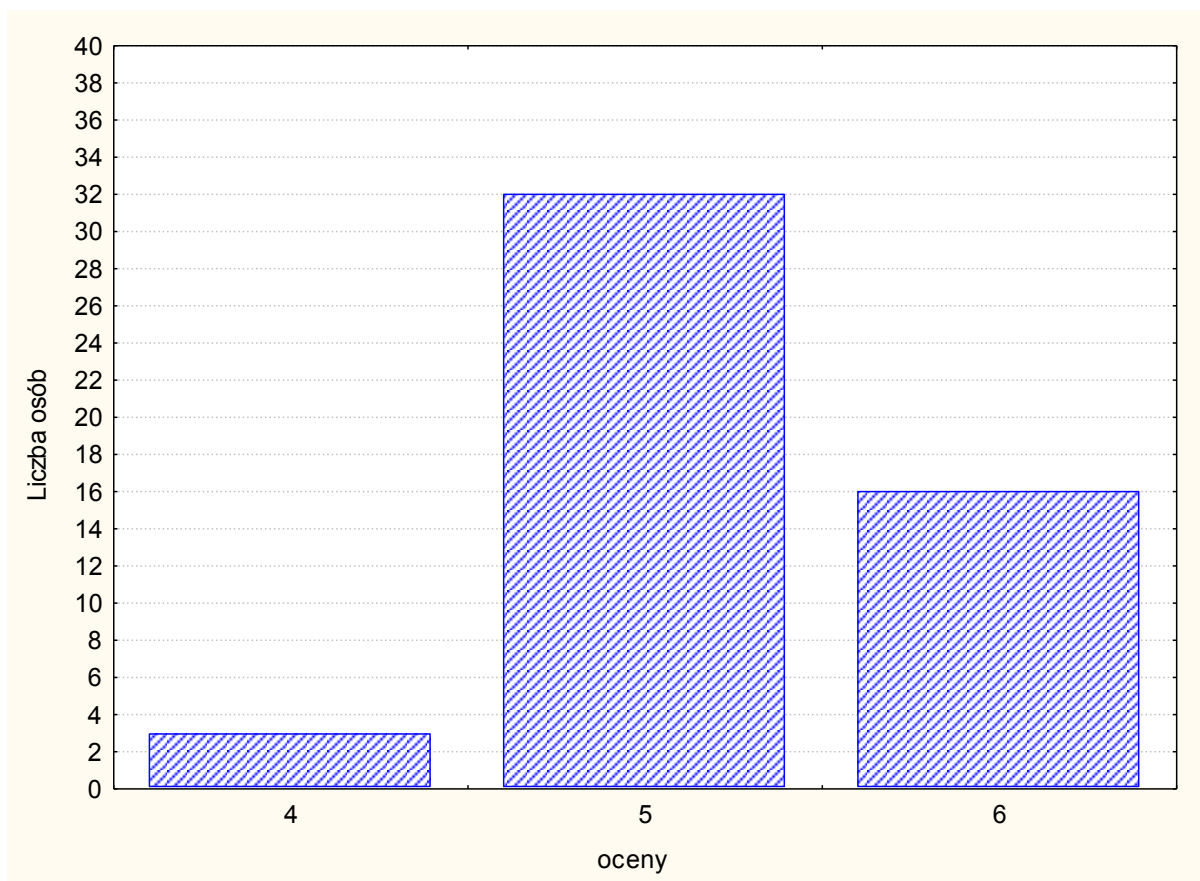
Rysunek 1 przedstawia liczbę uczniów III Liceum Ogólnokształcącego im. C. K. Norwida w Zamościu, którzy uzyskali na egzaminie gimnazjalnym w części matematyczno-przyrodniczej określoną liczbę punktów, od 32 do 50.

Rysunek 1. Rozkład wyników gimnazjalistów III Liceum Ogólnokształcącego im. C. K. Norwida w Zamościu rozwiązujących arkusz GM-1-102.

Rozkład wyników uczniów z III Liceum Ogólnokształcącego im. C. K. Norwida w Zamościu jest dwumodalny, lewo skośny z modalną wynoszącą 41 i 43 punktów.

Uczniowie biorący udział w rekrutacji do zajęć rozszerzających w ramach projektu „Młodzieżowe Uniwersytety Matematyczne” w III Liceum Ogólnokształcącym im. C. K. Norwida w Zamościu nie byli oceniani także pod względem ocen końcowych z matematyki w gimnazjum. Średnia ocena dla tych uczniów to 5,25. Nie było uczniów z oceną dopuszczającą oraz dostateczną. 3 uczniów uzyskało ocenę dobrą, 32 uczniów uzyskało ocenę bardzo dobrą i 16 uczniów uzyskało ocenę celującą.

Rysunek 2. Rozkład ocen końcowych z gimnazjum uczniów III Liceum Ogólnokształcącego im. C. K. Norwida w Zamościu.

Rozkład końcowych ocen gimnazjalnych uczniów z III Liceum Ogólnokształcącego w im. C. K. Norwida w Zamościu jest jednomodalny, przesunięty w stronę wyższych ocen, z modalną wynoszącą 5 (Rysunek 2).

Niniejszy program zajęć rozszerzających zakłada pogłębienie treści zawartych w podstawie programowej z matematyki i ma na celu rozbudzanie zainteresowań uczniów matematyką i jej zastosowaniami oraz ukształtowanie umiejętności krytycznego i twórczego myślenia oraz rozwiązywania problemów.

II. CELE EDUKACYJNE

1. Cele ogólne:

- podniesienie kompetencji matematycznych uczniów rozpoczynających naukę w klasie I w roku szkolnym 2010/2011,

2. Cele szczegółowe:

Zajęcia rozszerzające z matematyki mają na celu:

- rozwijanie zainteresowań i zdolności matematycznych,
- przygotowanie do udziału w konkursach,
- kształcenie i rozwijanie umiejętności logicznego myślenia,
- wykształcenie umiejętności operowania obiektami abstrakcyjnymi,
- zapoznanie z ważnymi i ciekawymi pojęciami, twierdzeniami matematycznymi z poziomu rozszerzonego spoza programu szkoły ponadgimnazjalnej,
- rozwijanie umiejętności poszukiwania różnych, nietypowych rozwiązań,
- wykształcenie logicznego argumentowania i matematyzowania rzeczywistości z użyciem pojęć i języka matematyki,
- aktywizowanie ucznia, zachęcanie do przejawiania inicjatywy i realizowania własnych pomysłów,
- uczenie wytrwałości w wysiłku umysłowym, dociekliwości w stawianiu pytań i szukaniu odpowiedzi,
- wykształcenie umiejętności właściwego planowania, organizacji i samodzielności pracy oraz odpowiedzialności za jej wyniki,
- rozwijanie zdolności poznawczych i kształcących,
- kształtowanie postaw społecznych tj. współpraca w zespole i organizacja pracy tego zespołu, prowadzenie dyskusji, prezentowanie wyników własnej pracy, negocjowanie.

III. ZAŁOŻENIA PROGRAMU

1. W zajęciach uczestniczą uczniowie wykazujący zainteresowanie pogłębianiem wiedzy w zakresie matematyki.
2. Program przygotowuję ucznia do :
  - logicznego myślenia i poprawnego wnioskowania;
  - zdobywania umiejętności i wiadomości wykraczających poza podstawy programowe;
  - samodzielnego podejmowania decyzji i uzasadniania swojego stanowiska przy wyborze metody rozwiązania zadania.
3. Uczestnicy zajęć wyrabiają w sobie nawyki samokształcenia i samokontroli.

IV. REALIZACJA ZAŁOŻEŃ PROGRAMOWYCH

1. Organizacja zajęć

Zajęcia będą trwały przez okres 3 lat szkolnych (2 godziny przez 24 tygodnie w każdym roku szkolnym). Zajęcia będą realizowane w 3 grupach liczących średnio po 15 uczniów.

2. Procedury osiągania celów

W celu stworzenia sprzyjających warunków do realizacji założonych celów, rozwinięcia sztuki logicznego myślenia należy zastosować zróżnicowane metody aktywizujące, między innymi:

- metodę problemową;
- metodę dedukcji matematycznej;
- burzę mózgów;
- rozmowę kierowaną;

- pogadankę
- prezentację multimedialną;
- pracę indywidualną, zbiorową i grupową.

Do zrealizowania postawionych celów niezbędne są różnorodne pomoce dydaktyczne, a w szczególności:

- podręczniki licealne i akademickie, tablice matematyczne, zbiory zadań, karty wzorów;
- karty pracy (opracowane przez nauczyciela do każdego działu);
- filmy edukacyjne, komputery.

Realizacja założonych celów jest możliwa poprzez:

- dużą liczbę ćwiczeń sprawdzających rozumienie wprowadzanych treści,
- dobieranie przykładów, zadań i problemów o podwyższonym stopniu trudności,
- indywidualny kontakt ucznia z nauczycielem między innymi udział ucznia w konsultacjach bądź kontakt z wykorzystaniem Internetu,
- dbanie o odpowiednią atmosferę na zajęciach,
- wzmocnianie poczucia satysfakcji i własnej wartości uczniów,
- motywowanie uczniów do dalszej pracy i systematycznego udziału w zajęciach.

V. TREŚCI NAUCZANIA

Klasa I

DZIAŁ NAUCZANIA	Treści uszczegółowione.
ELEMENTY LOGIKI I NAUKI O ZBIORACH, RELACJE.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zdanie logiczne proste i złożone. 2. Podstawowe prawa rachunku zdań i dowody wybranych praw. Kwadrat logiczny twierdzeń. 3. Forma zdaniowa – pojęcie, wyznaczanie dziedziny i zbioru elementów spełniających formę zdaniową. 4. Pojęcie zbioru, podzbioru. Ilość podzbiorów zbioru skończonego. 5. Działania na zbiorach. 6. Prawa rachunku zbiorów. Dowody praw rachunku zbiorów, oparte na prawach rachunku zdań i definicji działań. 7. Zbiór ograniczony. Kres górny i dolny zbioru. 8. Iloczyn kartezjański zbiorów i jego własności. 9. Szkicowanie zbiorów w układzie współrzędnych o zadanych własnościach. 10. Przykłady ciekawych zbiorów: zbiór Cantora, krzywa Kocha, dywan Sierpińskiego. 11. Pojęcie relacji dwuargumentowej. 12. Relacje równoważności. 13. Badanie czy podana relacja jest relacją równoważności.

LICZBY RZECZYWISTE

1. Podzbiory zbioru liczb rzeczywistych i ich własności.
2. Działanie dwuargumentowe. Własności działań: przemienność, łączność, rozdzielność; element neutralny i odwrotny działania.
3. Badanie własności działań różnie zdefiniowanych w podzbiorach liczb rzeczywistych.
4. Liczby pierwsze i złożone – własności i zadania na ich wykorzystanie.
5. Zadania na dowodzenie dotyczące podzielności liczb naturalnych i całkowitych. Dzielenie z resztą.
6. Ciekawe liczby naturalne: - liczby doskonałe, liczby Fermata, liczby pitagorejskie, liczby zaprzyjaźnione.
7. Ciekawe własności (nierówności, równości) liczb rzeczywistych.
8. Dowodzenie pewnych nierówności w zbiorze liczb rzeczywistych.
9. Zależności między średnimi: arytmetyczną, geometryczną, harmoniczną i kwadratową dla liczb dodatnich i ich wykorzystanie m.in. do dowodzenia nierówności.
10. Równania diofantyczne.

<p>FUNKCJE. ELEMENTY RÓWNAŃ FUNKCYJNYCH.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Różne sposoby określania funkcji. Dziedzina, przeciwdziedzina i zbiór wartości funkcji. Miejsce zerowe funkcji. 2. Monotoniczność funkcji – badanie z definicji monotoniczności funkcji oraz odczytywanie z wykresu. 3. Funkcje parzyste, nieparzyste i okresowe - badanie z definicji monotoniczności funkcji oraz odczytywanie z wykresu. 4. Surjekcja, iniekcja i bijekcja. 5. Funkcja odwrotna do danej. 6. Wykresy wybranych funkcji (np. $f(x) = [x]$, $f(x) = x - [x]$, $f(x) = \max(h(x), g(x))$ itp.) 7. Wykresy funkcji z wartością bezwzględną. 8. Składanie funkcji. 9. Przekształcenie geometryczne jako funkcja. 10. Funkcja liniowa w zadaniach problemowych. 11. Proste zadania dotyczące równań funkcyjnych.
<p>FUNKCJE TRYGONOMETRYCZNE</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wzory redukcyjne. 2. Tożsamości trygonometryczne. 3. Szkicowanie wykresów funkcji trygonometrycznych typu $f(x) = k \sin(ax + b)$, $f(x)$, $f(x)$. 4. Równania i nierówności trygonometryczne.
<p>GEOMETRIA PŁASZCZYZNY</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przekształcenia geometryczne w ujęciu syntetycznym i analitycznym. 2. Izometrie i ich własności. 3. Pojęcie odległości. Przykłady różnych metryk. Metryka Euklidesowa. 4. Nierówność trójkąta i jej zastosowanie w zdaniach.

WEKTORY	<ol style="list-style-type: none"> 1. Działania na wektorach i ich zastosowanie w zadaniach z geometrii analitycznej. 2. Wyznacznik pary wektorów i jego zastosowanie do obliczania pól trójkątów 3. Iloczyn skalarny wektorów i jego zastosowanie. 4. Wektor kierunkowy i normalny prostej. 5. Różne postacie równania prostych: kierunkowa, ogólna, odcinkowa i parametryczna.
---------	---

Ogółem 48 godzin.

Klasa II

DZIAŁ NAUCZANIA	Treści uszczegółowione.
WIELOMIANY I FUNKCJA WYMIERNA	<ol style="list-style-type: none"> 1. Funkcja kwadratowa w zadaniach problemowych. 2. Różne sposoby rozwiązywania równań kwadratowych z parametrem. 3. Rozwiązywanie nierówności kwadratowych z parametrem. 4. Dzielenie wielomianów. Twierdzenie Bezoute'a. 5. Wymierne pierwiastki wielomianu o współczynnikach całkowitych. 6. Wielokrotny pierwiastek wielomianu. 7. Wzory Viete'a dla wielomianów. 8. Zadania prowadzące do wielomianu stopnia drugiego i trzeciego. 9. Wielomiany co najmniej trzeciego stopnia. 10. Równania wielomianowe z parametrem. 11. Własności funkcji homograficznej

	<p>w zadaniach.</p> <p>12. Funkcjach wymierna w zadaniach.</p> <p>13. Równania i nierówności wymierne z wartością bezwzględną.</p> <p>14. Równania wymierne z parametrem.</p>
RÓWNANIA , NIERÓWNOSCI I UKŁADY RÓWNAŃ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Równania i nierówności z jedną lub wieloma niewiadomymi. 2. Rozwiązanie układów równań liniowych metodą wyznacznikową. 3. Równania i układy równań wielomianowych dowolnego stopnia. 4. Nietypowe układy równań i nierówności.
CIĄGI LICZBOWE. GRANICA CIĄGU	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ciągi zdefiniowane rekurencyjnie. 2. Granica ciągu liczbowego. 3. Badanie zbieżności ciągu z definicji. 4. Własności ciągów zbieżnych. 5. Liczba e. 6. Wyznaczanie granic ciągów. 7. Ciągi rozbieżne do $+\infty$ albo do $-\infty$. 8. Ciekawe zadania dotyczące ciągu arytmetycznego i geometrycznego. 9. Szereg geometryczny zbieżny i jego suma. 10. Równania i nierówności związane z szeregiem geometrycznym zbieżnym. 11. Zastosowanie własności szeregu geometrycznego zbieżnego w zadaniach tekstowych.

<p>FUNKCJA WYKŁADNICZA I LOGARYTMICZNA</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Równania i nierówności wykładnicze. 2. Równania wykładnicze z parametrem. 3. Równania logarytmiczne. 4. Nierówności logarytmiczne.
<p>INDUKCJA MATEMATYCZNA</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zasada indukcji zupełnej. 2. Dowody indukcyjne dla tożsamości. 3. Dowody indukcyjne twierdzeń o podzielności liczb. 4. Dowody indukcyjne dla nierówności. 5. Dowodzenie nierówności metodą indukcji matematycznej. 6. Dwumian Newtona. Trójkąt Pascala. 7. Zastosowania wzoru dwumianowego Newtona.
<p>GEOMETRIA ANALITYCZNA</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zastosowanie metod geometrii analitycznej w dowodzeniu pewnych twierdzeń. 2. Zadania z geometrii analitycznej o podwyższonym stopniu trudności. 3. Krzywe stożkowe (okrąg, hiperbola, parabola, elipsa) 4. Zbiory punktów o danej własności.
<p>GEOMETRIA PŁASZCZYZNY</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zagadnienia z geometrii płaskiej. 2. Obliczanie wielkości geometrycznych figur płaskich. 3. Zastosowanie podstawowych twierdzeń geometrycznych. 4. Zastosowanie trygonometrii do zagadnień geometrycznych na płaszczyźnie.

Ogółem 48 godzin

Klasa III

DZIAŁ NAUCZANIA	Treści uszczegółowione.
FUNKCJE TRYGONOMETRYCZNE	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyprowadzenie wzorów na funkcje trygonometryczne sumy i różnicy argumentów i ich zastosowanie w zadaniach. 2. Wyprowadzenie wzorów na sumy i różnice funkcji trygonometrycznych i ich zastosowanie w zadaniach. 3. Ciekawe tożsamości trygonometryczne. 4. Zadania na dowodzenie związków funkcyjnych zawierających funkcje trygonometryczne. 5. Zadania różnego typu z trygonometrii. 6. Zastosowanie trygonometrii do zadań z geometrii.
GRANICA FUNKCJI. CIĄGŁOŚĆ FUNKCJI.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Granica funkcji w punkcie. 2. Granica niewłaściwa funkcji w punkcie. 3. Granica funkcji w nieskończoności. 4. Granice jednostronne funkcji w punkcie. 5. Obliczanie granic funkcji. 6. Asymptoty wykresu funkcji. 7. Ciągłość funkcji w punkcie i zbiorze. 8. Badanie ciągłości funkcji.

<p>POCHODNA FUNKCJI</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pochodna funkcji w punkcie i zbiorze. 2. Badanie różniczkowalności funkcji w punkcie na podstawie definicji. 3. Związek między ciągłością a różniczkowalnością funkcji. 4. Podstawowe wzory na funkcje pochodne. 5. Pochodna funkcji złożonej. 6. Wyznaczanie pochodnych różnych funkcji. 7. Styczna do wykresu funkcji. 8. Pochodna funkcji a monotoniczność. 9. Ekstrema lokalne i globalne funkcji. 10. Druga pochodna funkcji. 11. Zadania optymalizacyjne z różnych działów matematyki. 12. Reguła de L'Hospitala. 13. Zastosowanie reguły de L'Hospitala. 14. Badanie przebiegu zmienności funkcji wielomianowych i wymiernych oraz szkicowanie wykresów. 15. Badanie przebiegu zmienności funkcji wykładniczych. 16. Badanie przebiegu zmienności funkcji logarytmicznych.
<p>CAŁKI</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Całka nieoznaczona – podstawowe wzory. 2. Całkowanie przez podstawienie. 3. Całkowanie przez części. 4. Całka oznaczona. 5. Zastosowanie całek oznaczonych do obliczania pól figur ograniczonych krzywymi.

<p>FIGURY GEOMETRYCZNE W PRZESTRZENI.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące: graniastosłupów, ostrosłupów, brył obrotowych i ich przekrojów. 2. Bryły wpisane w bryły. 3. Graniastosłupy i ostrosłupy wpisane w bryły obrotowe. 4. Wielościany opisane na bryłach obrotowych. 5. Wielościany foremne. 6. Różne zadania o podwyższonym stopniu trudności ze stereometrii.
<p>ZADANIA RÓŻNE</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zadania o podwyższonym stopniu trudności z arkuszy maturalnych. 2. Zadania z konkursów matematycznych. 3. Zadania o podwyższonym stopniu trudności z różnych działów matematyki. 4. Zadania z konkursu „Kangur”. 5. Zadaniowy „galimatias”. 6. Zadania z konkursu „ O Diamentowy Indeks AGH”

Ogółem 48 godzin.

VI. PRZEWIDYWANE EFEKTY.

Praca z uczniami zdolnymi przyczyni się do rozwoju ich zdolności i zainteresowań, rozwinię ich umiejętność samokształcenia, pobudzi do samodzielnego działania i własnej inwencji twórczej. Skutkiem pracy będzie popularyzacja matematyki.

W podręcznikach, encyklopediach czy zbiorach zadań uczniowie nauczą się szukać potrzebnych informacji z różnych dziedzin nauki. Będą przygotowani do radzenia sobie z trudnościami, z jakimi mogą się spotkać podczas konkursów, egzaminów i w życiu codziennym. Nauczyciel będzie pełnił rolę inspirującą i motywującą do pracy. Umożliwi to uczniom różnorodne spojrzenie na problem, wyrażanie własnych sądów, pomysłów i sposobów rozwiązywania zadań złożonych.

VII. SPOSOBY OCENIANIA UCZESTNIKÓW

Uczniowie w ramach Internetowej Ekstraklasy Matematycznej 3 razy w roku szkolnym będą rozwiązywać testy sprawdzające. Wyniki testów będą stanowić kryterium rekrutacji do konkursów matematycznych np. „Zostań Euklidesem”. Postępy czynione przez uczniów w czasie zajęć nie podlegają ocenie szkolnej. Należy jednak śledzić je systematycznie. Jednym z możliwych sposobów sprawdzania wiedzy i umiejętności jest organizowanie wśród uczestników zajęć mini-konkursów. Mogą mieć one różne formy, np. testu rozwiązywanego przez wszystkich w określonym czasie. Innym miernikiem wiedzy i umiejętności uczniów będą wyniki osiągnięte przez nich w różnego rodzaju konkursach wykraczających poza ramy zajęć.

VIII. EWALUACJA PROGRAMU

Realizacja programu powinna być systematycznie monitorowana pod względem jej efektywności i przydatności w zakresie wiedzy i umiejętności uczniów, stopnia realizacji założonych celów, doboru środków dydaktycznych, metod oraz form nauczania. Pozwoli to weryfikować i modyfikować założenia programu, udoskonalać procedury osiągnięcia celów i wzbogacać treści.

Ewaluacja zostanie dokonana w oparciu o przeprowadzoną ankietę, której adresatami będą uczniowie. Ankieta dotyczy stopnia skuteczności realizowanych celów, przydatności zastosowanych środków dydaktycznych, spełnienia oczekiwań uczniów.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Młdzieżowe Uniwersytety Matematyczne

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

---

Tezy do programu przedstawili:

Maria Hałasa

Małgorzata Kasjaniuk

Agnieszka Zielińska

Korekta i opracowanie:

mgr Elżbieta Miterka

Analiza statystyczna wyników egzaminu gimnazjalnego oraz ocen końcowych z matematyki:

mgr Agnieszka Szumera

Nadzór merytoryczny i zatwierdzenie:

prof. dr hab. Zdzisław Rychlik

